

VIRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 4279. szám Csütörtök, 1958. december 4. 6 oldal, 20 bani

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolója az RMP KV 1958. november 26-28-i plenáris ülésén

Eltársak!

Az 1959. évi népgazdaságfejlesztési tervjavaslat — amelyet a második pártkongresszusnak az 1956—1960 időszakra szóló irányelvei, valamint a Politbüro utmutatásai alapján állítottak össze, előirányzatai révén biztosítja az ország szocialista

iparosításának további és gyorsabb ütemű fejlesztését és a mezőgazdaság műszaki-anyagi alapjának bővítését, az ipari és mezőgazdasági termelés jelentős arányú növelése érdekében.

A tervjavaslat azokra a fontos sikerekre támaszkodik, amelyeket a dolgozók a gazdasági és társadal-

mi-kulturális élet valamennyi területén az utóbbi években elérték. Ezek a sikerek bizonyítják annak, hogy a munkásosztály, a népi demokratikus állam biztosítani tudja országunk szakadalan előrehaladását, felfelé ívelő fejlődését a szocializmus építésének útján.

alkalommal megköthet hosszulejárati egyezmény előirányozza gazdasági együttműködésünk és árucserénk számottevő kibővítését olyan romániai ipari objektumok építése útján, amelyek mindkét ország gazdasági fejlődése szempontjából fontosak.

Országunkban olyan hőerőművek épülnek, amelyeknek összteljesítőképessége 600.000 kilowatt, évi energia termelést pedig több mint 4 milliárd kilowatt óra lesz. Az energetikai felszerelést a Csehszlovák

Köztársaság szállítja hitelbe, a Román Népköztársaság pedig évente mintegy 2 milliárd kilowatt óra villamosenergiát szállít a Csehszlovák Köztársaság szükségleteinek fedezésére.

Ezen egyezmény előirányzatainak teljesítése lényegesen növeli majd a Románia és Csehszlovákia közötti csereforgalom volumenét és további számottevő lehetőségeket teremt arra, hogy országunk újabb ipari felszereléseket, berendezéseket és más

árúkat vásároljon a Csehszlovák Köztársaságból.

Ehhez hozzá kell még tennünk azokat a megegyezéseket, amelyeket korábban kötöttünk Csehszlovákiával a csehszlovák áruk tranzitjának növelésére kikötőinkben és a felföldöző ipari felszerelések vásárlására.

Ugy vélem, a plenáris ülés egyetértéssel fogadja el, hogy újra megelégedésünket fejezzük ki az országaink testvéri együttműködésének gyümölcsöző fejlődéséről.

Jelentős eredmények a népgazdaság fejlesztésében

Előzetes adatok szerint az 1958. évi állami népgazdaságfejlesztési tervet az iparban mintegy 3,5 százalékkal fogjuk túlszárnyalni s így az idei ipari össztermelés több mint 9,5 százalékkal fogja túllépni a tavalyit. A leghangsúlyozottabb növekedés a kohóiparban és a vegyiparban tapasztalható, ahol az emelkedés 19 százalékos. Az idén 5,6-szer több nyersvasat, 3,3-szer több acélt, 2,6-szer több szenet, 17-szer több földgázt, 5,2-szer több cementet, kétszer annyi pamut-, gyapjú- és selymeket, 2,5-szer több étolajat és 2,1-szer több cukrot gyártunk, mint 1958-ban.

A megjavított bérézési és normarendszer eredményeként az átlagfizetés ma több mint 18 százalékkal nagyobb, mint 1956-ban volt. A munkások, mérnökök és technikusok tevékeny támogatásával csaknem valamennyi vállalatban műszaki-szervezési intézkedéseket vezettek be, ami a munkatermelékenység növeléséhez és az önköltség tervén felüli csökkentéséhez vezetett. Ez nagymértékben hozzájárult a munkások jövedelmének növekedéséhez szükséges pénzalapok fedezéséhez.

1958 folyamán tovább fejlődött a mezőgazdaság szocialista szektora. Az állami gazdaságok jelentős mennyiségű mezőgazdasági gépet kaptak s így a gazdaságokban sikerült teljes mértékben gépesíteni a legtöbb mezőgazdasági munkát; jelentős mennyiségű gépet kaptak a gép- és traktorállomások is. Megvannak az összes lehetőségek arra, hogy teljesítsük az RMP II. kongresszusának

a mezőgazdaság szocialista átalakítására vonatkozó előirányzatait. 1957—1958-ban jó eredményeket értünk el a központi gabonaelőállítás területén, ami fedezi a lakosság fogyasztási szükségleteit, az ipar nyersanyag-szükségletét és biztosítja a megszerzett állami tartalékokat. Ezek az eredmények mindenben beigazolták, mily helyes a pártnak az állami gazdaságok erősítésére irányuló politikája, az állami gazdaságok ellátása a szükséges anyagi és agrotechnikai eszközökkel, hogy az állami központi terményalap legtöbb szállítói válhassanak.

A mezőgazdasági termékek központi alapját az állami gazdaságok termeléséből, a gép- és traktorállomások munkájából, a természetbeni fizetésből, a cseplési és örési vármokból, továbbá a mezőgazdasági termékek szerződéses rendszere útján hozzuk létre. A szerződéses kötelek igen nagy jelentőségű hozzájárulást nyújtanak a központi alap létrehozásához, a gabona, napraforgó és más olajos növények, a cukorrépa, burgonya, hus, tej, gyapjú és más mezőgazdasági növényi és állati termékek tekintetében.

A szerződéses kötelek rendszer erőteljes emeltyűjévé vált a parasztság, s különösképpen a kollektív gazdaságok és társulások anyagi érdekeltisége ösztönzésének a mezőgazdasági termelés növelésében, s hozzájárult a város és a falu közötti árucseré fejlesztéséhez, a munkás-paraszt szövetség megerősítéséhez.

Az ipari és mezőgazdasági termelés szakadalan javításának eredményét

nyeli megmutatkoznak a piacokon, az állami üzletekben és a fogyasztási szövetkezetekben, ahol a lakosság egyre nagyobb mennyiségű, nagyobb választékú és jobb minőségű árut talál. Pénzforrágunk ma egészséges, a lej megerősödött, az állami költségvetés megszilárdult, s költségvetésünk az év végére többletét irányoz elő.

Arukivitelünk, különösképpen pedig az ipari áruk kivitele mind a mennyiség, mind a választék tekintetében megnövekedett, ami aktív kereskedelmi mérleget és kiegyensúlyozott fizetési mérleget biztosított a külfölddel való kapcsolatainkban.

Országunk dolgozóinak és a többi szocialista ország dolgozóinak a szocializmus építésében elért eredményei nincsenek nyitokra az imperialista köröknek, a kisajátított volt kapitalistáknak és földesuraknak és székértelőknek. De a reakciós körök és székértelők hiába igyekeznek elterdítve feltüntetni országunk és a többi szocialista ország megvalósításait, hiába akarják tervre vezetni országaink közvéleményét; ez nem akadályozhatja meg a szocialista országok előrehaladását és a szocializmus erőinek növekedését az egész világon, mint ahogy nem rejtheti el a kapitalista országokban mutatózó válságjelenségeket, a gazdasági bizonytalanságot, az inflációt és munkanélküliséget, nem szüntetheti meg a kapitalizmus elkerülhetetlen ellentmondásait és nem mentheti meg a pusztulástól a történelem által halálra ítélt kapitalista rendszert.

Az ipari felhalmozások és a termelés növekedése

Eltársak!

Pártunk, követve a Szovjetunióban a szocialista építés terén szerzett tapasztalatokat, amelyeket beigazolt a szocialista tábor többi országának tapasztalata és saját tapasztalatunk is, következetesen alkalmazza az iparosítás lenini politikáját, amelynek alapja a nehézipar elsődleges fejlesztése és elsősorban a gépgyártó ipar fejlesztése.

A szocialista iparosítás gyors ütemének biztosítása megköveteli az összes erő, az anyagi és pénzügyi tartalékok mozgósítását a felhalmozások gyors növekedésének érdekében. Pártunk és kormányunk következetes politikát folytat, hogy létrehozza az iparosított beruházásokhoz szükséges felhalmozásokat. Ez egész népgazdaságunk fellendülésének, nemzeti jövedelem szüntelen növekedésének, s ennek folytán a dolgozó életszínvonalának emelkedésének biztosítja. Ez az egyetlen útja a termelői erő gyors fejlődésének, a szocializmus műszaki-anyagi alapja megerősítésének.

Az 1959. évi állami tervjavaslat 17,4 milliárd lej értékű beruházásokat irányoz elő, tehát 15 százalékkal többet, mint 1958-ban.

A szocialista felhalmozásra irányuló politika a beruházások elosztásában jut kifejezésre. Ime, miért irányulnak a legtöbb beruházások elsősorban a nehézipar felé.

A tervjavaslat nagy figyelmet fordít a vegyiparra. A vegyipar kapja az ipari beruházások össz volumenének 20 százalékát, tehát csaknem 50 százalékkal többet, mint 1958-ban.

A termelői kapacitások gyorsabb növelése és a beruházások gazdasági hatékonyságának fokozása érdekében a tervjavaslat előirányozza az építő gégyarak és üzemek üzembehelyezési határidejének csökkentését és az erőforrások összpontosítását a megkezdett építkezések befejezésére. A beruházások volumenének növekedése biztosítani fogja több jelentős ipari létesítmény — mint a békási „V. I. Lenin” vízierőmű, a roznovi mütárgygyár, a brazilai nád-cellulózé gyár, a góvorai és borzesti szodagyárak, a Teleni-Bukarest közötti főgázvezeték és mások — OZEMBEHELYEZÉSE 1959-BEN, 1960-BAN.

UJ ES FONTOS IPARVÁLALATOK ÉPÍTÉSE kezdődik, mint a savinsti rolan-műszál gyár, a központi fűtőberendezést tápláló ploesti villamoserőmű, komplex felfeldőgő üzemek és mások.

1959-ben bekapcsolják a 110 kilovolt erejű villamosenergia rendszerbe Nagybanjád és Craioviát, hozzáfognak Suceava, Konstanca és Nagyvárad tartományok bekapcsolásához, ugyhogy 1960-ban létrejön az egész országot átfogó energiarendszer.

A MEZŐGAZDASÁG fejlesztésére 2,9 milliárd lej irányoz elő a tervjavaslat, 600 millióval többet, mint 1958-ban.

A NEMZETI JÖVEDELEM 1959-BEN 13 SZÁZÁLEKKAL NÖ a felhalmozás növekedése és annak főként az iparba való irányítása útján. A társadalmi és kulturális befektetések 1,6 milliárdra nőnek, ami 17 százalékos emelkedést jelent 1958-hoz képest. A közoktatás kiterjesztése és anyagi alapjának megjavítása végett, nagyobb súlyt fektetünk a városi és falusi iskolák építésére.

Hangszólunkunk kell az 1958-ban fogantatott intézkedéseket a LAKÁSPITKEZÉSEK FOKOZÁSA érdekében. Ezekre 1959-ben még nagyobb súlyt fektetünk 1958-hoz képest, 25 százalékkal növeljük a beruházási összegeket.

A szocialista felhalmozás, a körrütkéntessé irányított beruházási politika helyes alkalmazásában rendkívül jelentős szerep hárul a minisztériumokra s az Állami Tervbizottságra az állami terv kidolgozásáról.

Az 1959-es állami terv tervezetét jobb körülmények közt dolgozták ki, mint az előző esztendőben. Az Állami Tervbizottságnak és a minisztériumoknak gondjuk volt rá, hogy korábban s alaposabban készítsék el a tervet.

A népi demokratikus rendszer éveiben nagyszámú felkészült és kezdeményező készségű gazdasági vezetőkader nőtt fel, akik szíviükön viselik a nép általános érdekeit, akik a tömegekre, a tömegek haladó kezdeményezésére támaszkodnak és kitartóan küzdenek azért, hogy ott, ahol dolgoznak, a munka megjavuljon. Ez tükröződik az 1958-as terv valoraváltásában, akárcsak az 1959-es terv kidolgozásának előkészítő munkálataiban.

Szükséges ugyanakkor az is, hogy felhívjuk a figyelmet bizonyos negatív jelenségekre a minisztériumok és más gazdasági vezetők részéről, köztük az Állami Tervbizottság vezetőinek munkájában, ami az állami terv kidolgozása feladatának végrehajtási módjait illeti. Ezen a téren még vannak hiányosságok, amelyekre a párt többször is felhívta a figyelmet, de amelyek már évek óta folytatódnak, megnehezítik a terv kidolgozását és később a tervjavaslatok fogyeletkosságában tükröződnek.

Elsősorban azt kell elemeznünk, hogy milyen módon javasolják s időnként milyen módon hagyják jóvá a főberuházásokat.

A beruházási alapokat a gazdaságilag nagy hasznot hajtó munkálathoz kell irányítani, hogy a nemzetgazdaság s a nemzeti jövedelem fokozott ütemű fejlődését biztosítsák. Ez arra kötelezi a gazdasági vezetőket, hogy mielőtt új beruházásokat javasolnának, ismerjék meg és tanulmányozzák a legnagyobb körütkéntessé a meglévő tartalékokat a meglévő termelőkapacitás teljes kihasználása terén.

Az új beruházási javaslatokat hasznosságuk, technikai színvonaluk és önköltségük szempontjából jól kell dokumentálni, mert minden banni, amit nem gazdaságosan használnak fel, csökkentik a nemzetgazdaság termelőerő növelésének lehetőségeit.

Bárha mindez „közismert” dolog, mégis, továbbra is jelentős összegeket kérnek olyan munkálatokra, amelyek időnként nincsenek kellőképpen technikailag dokumentálva, gazdaságilag kellőképpen megalapozva és néha szükségletlenek bizonyultak, például, a közszükségleti cikkek iparának minisztériuma (könnnyüipari államtitkárság) gumipótyár építését javasolta 30 millió beruházási összeggel, bár egy ilyen gyár termelőkapacitásának legalább a felét elérhették volna minden új építkezés nélkül, a Jilava-i kombinát elegendően kihasználta termelőkapacitásával. Az erdőgazdálkodási államtitkárság jelentős összegeket kért egy talpalapáló gyár építésére, ugyanakkor azonban a szállítási és távközlési minisztérium ugyanannak a költségnek a huszadrészevel felszerelt egy ugyanolyan gyárat.

Vannak esetek, amikor alapokat igényelnek főberuházásokra, anélkül, hogy eléggé tanulmányozták volna a beruházásokhoz szükséges reális költségeket. Ez utólagos kiutalásokat tesz szükségessé és így a beruházások jóváhagyásakor figyelembe vett összeghez viszonyítva növekszenek az összköltségek.

Az ilyen gyakorlatot, amely arról tanuskodik, hogy milyen felületességgel igényelnek olykor beruházási alapokat, teljesen ki kell küszöbölni a tervezési munkából. A minisztereknek és az Állami Tervbizottság vezetőinek kötelessége alaposan és minden vonatkozásában elemezni a tervjavaslatba foglalt beruházási javaslatokat.

A népgazdaság gyorsabb fejlődésében egy másik fogyatékoskosságot is ki kell küszöbölnünk, nevezetesen azt, hogy nem gondoskodnak a vállalatok termelési lehetőségeinek teljes kihasználásáról.

Vannak vállalatvezetők, akik könnyelműen olyan termelési feladatokat javasolnak, amelyek a vállalat reális lehetőségein alul maradnak. Ezeket a nem mozgósító jellegű feladatokat a miniszterek olykor bírálat nélkül elfogadják, az állami tervbizottság azután magáévá teszi, anélkül, hogy alaposan elemezné.

A nehézipari minisztérium szén- és ércbányászati államtitkársága és az Állami Tervbizottság például az 1958. évi szén- és érc-termelés előirányzásánál kevesebbre becsülte az érc-fémtartalmat a reális mennyiséghez képest. Ilyen alapon az államtitkárság már eleve biztosította a terv számottevő túlteljesítését minden különösebb erőfeszítés nélkül. Az 1959 évi tervjavaslat elkészítésénél az államtitkárság vezetői ugyanezt az irányt követték.

A gazdasági káderek állandó kötelessége olyan mozgósító jellegű feladatokat kijelölni, amelyek tekintetbe veszik a termelői folyamat szüntelen javulását, a szakadás növekedését és a munkások, mérnökök és technikusok alkotó lendületét; kötelességük továbbá biztosítani a termelési lehetőségek maximális kihasználását, a felszerelések és berendezéseknek a reális lehetőségek szerinti megerősítését. Mindez erőteljes hajtóereje a termelés és a munkatermelékenység növelésének, az önköltség csökkentésének és következetesen a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emelkedésének.

Még divik az a gyakorlat, hogy nem tartják be a fogasztási normákat, hogy az önellátást más iparágak rovására hajtják végre s hogy a szükségessé vált anyagot halmoznak fel. Annak következtében, hogy a minisztériumok a vállalatoktól beérkezett igényléseket nem elemzik eléggé, hanem gípesien elfogadják, még előfordul, hogy túlzott nyersanyag, segédanyag és üzemanyag-igényléseket eszközölnek, ami felborítja az anyagmérleget és nehézségeket idéz elő a vállalatok ütemes ellátásában.

Rá kell mutatni, hogy egyes minisztériumok, amikor benyújtották indítványait az 1959. évi tervjavaslatához, kellő felelősségérzet nélkül állapították meg a munkatermelékenység növelésének arányát az iparban. E javaslatok szerint 1959-ben a munka termelékenysége jóval az ellenőrzőszámokon alul maradt volna.

Ami az önköltséget illeti, a minisztériumok javaslatai az 1957-ben vagy 1958-ban elért megakartásoknak még a felét sem tették ki.

A bírálati elemzés alapján, valamint a dolgozók, a pántszervezetek és a szakszervezetek részéről előterjesztett javaslatokat figyelembe véve a reális lehetőségeket jobban megközelítő nagyobb feladatokat tűztünk ki.

Mindebből kiténik, hogy milyen könnyelműen kezelik egyes gazdasági vezetőkáderek a legfontosabb kérdéseket, amelyekre pártunk több ízben is különösen felhívta a figyelmet.

(Folytatása a 2. oldalon.)

(Polytatása a 3-ik oldalán)

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolója az RMP KV 1958. november 26-28-i plenáris ülésén

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

A néptanácsok végrehajtó bizottságai ne engedélyezzék egyetlen olyan új építkezést megkezdését sem, amelyek nem rendelkeznek előzetesen jóváhagyott műszaki dokumentációval és építkezési engedéllyel.

Az újonnan építendő lakásokat elsősorban a városok beépített területeinek üres felkein kell elhelyezni, hogy ne kerüljön sor többlettelepítések igénylő közzemű munkálataira; meg kell tiltani a városok határainak kiterjesztését.

A lakásépítés tartamának és költségének csökkentése érdekében minél kevesebb építőtelepre összpontosítsák a munkálatokat, láncszerűen megszervezve azokat, hogy egy 30-40 lakásos tömbház építése ne tartson tovább 6 hónapnál.

Az építkezési anyagok termelésével foglalkozó minisztériumoknak és

a néptanácsoknak biztosítani kell az építkezési anyagok termelésének kibővítését és újfajta, jöminőségű, olcsó anyagok termelését. Tekintsek azonnali feladatuknak, hogy helyi viszonylatban biztosítsák az építkezésekhez szükséges alapvető anyagokat.

Megfelelő intézkedéseket kell tenni az egyéb építkezések s külföldön az ipari építkezések tervezését és végrehajtását illetően is, a költségek csökkentése, a minőség javítása és az építkezési tartam lerövidítése érdekében. A tartalékok nagyok és azokat maximálisan ki kell használni.

A népgazdaság állandó fejlesztése és a dolgozók életkörülményeinek szüntelen javítása mind jelentősebb feladatok elé állítja az építőket az ipari, lakás- és szociális-kulturális építkezések növelése terén.

A tartományi, rajoni és városi pártbizottságoknak alaposan kell ellenőrizniük az építkezési egységek működését, az építkezések olcsóbbítására és a munkálatok jobb kivételére irányuló intézkedéseiket. A néptanácsok végrehajtó bizottságai, a szakszervezetek támogatásával, általánosítsák a hozzájuk tartozó építkezési egységek valamennyi építőtelepén a munka megszervezésében szerzett pozitív tapasztalatokat, az elmunkások előrehaladott munkamódszereit, szervezetenként tapasztalatcseréket az építőtelepeken.

Az a meggyőződésünk, hogy a párt vezetésével az építőiparban dolgozó munkások, mérnökök, technikusok és tervezők labba vetik egész munkaképességüket és megtesznek minden erőfeszítést, hogy sikerrel valósítsák meg a rájuk háruló nagyfontosságú, megtisztelő feladatokat.

sét csakis a munka termelékenységének fokozása és az önköltség csökkentése alapján lehet biztosítani. Ennek alátámasztásáért rámutathatunk arra, hogy az 1959-es évben az önköltség egyszázalékos csökkentése az iparban, a szállításban és az építkezéseknél mintegy 570 millió lej értékű megtakarítással ér fel.

Az utóbbi évek és különösképpen az 1957-es és az 1958-as évek tapasztalata bizonyítja, hogy milyen nagyok népgazdaságunk tartalékai az önköltség csökkentésére és milyen nagy eredmények érhetők el, ha a dolgozók milliós tömegei öntudatosan vesznek részt ebben az akcióban. Csúpan az 1957-es évben a vállalatok saját erőfeszítései révén összesen mintegy 2,2 milliárd lej értékű megtakarítást értek el és ezzel túlteljesítették az önköltség csökkentésére előirányzott tervfeladatot. Ehhez az eredményhez nagymértékben hozzájárultak kezdeményezéseikkel a vállalatok dolgozói, akik a pártszervezetek vezetésével teljesítették arra irányuló vállalatukat, hogy a megjavított bérrezi rendszer alkalmazására elkötött alapok megkötése céljából a tervezettnél nagyobb mértékben csökkentik az önköltséget.

Az 1958 első 9 hónapjára vonatkozó adatok és az egész 1958-as esztendőre vonatkozó előzetes számítások alapján arra következtethetünk, hogy az idei tervben meghatározott önköltségcsökkentési feladatok teljesítjük, sőt számos termelési ágban és vállalatban túlteljesítjük.

A gépgyártó ipar számos vállalata, — mint például a szinajai I. C. Frimu, a bukaresti Tudor Vladimirescu vállalat — figyelemre méltó eredményeket ért el. E vállalatok ebben az időszakban majdnem 12 százalékkal csökkentették az önköltséget s ezzel túlteljesítették a tervben előirányzott feladatokat.

A kivívott sikerek ellenére meg kell mondani, hogy az önköltség csökkentése terén elért eredmények jóval alatta maradnak népgazdaságunk lehetőségeinek. Számos vállalatban túlteljesít az anyagfogyasztás, jelentékeny veszteségeket okoznak a nemtermesztett fájlagos anyagfogyasztási normák túllépése. Mit szól a Nehézipari Minisztérium ahhoz, hogy a tervezett anyagfogyasztási normák be nem tartása miatt, csúpan 1958 első felében 19.500 tonna kocszsal használták fel többet a nyersanyagtermeléshez és 16.000 tonnát több fémot olvasztottak a nyersvashoz?

Igen sok iparágban az önköltség alapvető eleme a nyersanyag és a segédanyag. Ezekben az iparágakban az önköltség csökkentésért folytatott harcot főképpen a fájlagos nyers- és segédanyag, a villamosenergia stb. fogyasztás csökkentése irányában kell folytatni.

Hogy milyen fontos a fájlagos anyagfogyasztás csökkentése, kitűnik abból is, hogy 1959-ben ennek a fogyasztásnak egyetlen százalékos csökkentése lehetővé teszi — az illető iparágban — mintegy 22.500 tonna nyersvas, vagy 18.500 tonna acél, 450 tehergépkocsi, vagy 600 traktor, 4000 tonna karbid, 2.700.000 méter pamutkeme, 250.000 méter gyapjúkeme többtermelés elérését.

Például a könnyűiparban fellelhető nagy tartalékokról tanusodik az a tény, hogy a kolozsvári Herbák János üzem munkásai, akik akciót kezdeményeztek a cipőgyártásban használt anyagokkal való takarékoskosságot, csökkentették a felső és talpbőr-fogyasztást, s az akció megkezdésétől mindössze 30 nap alatt 7830 párral több cipőt termeltek. Márpedig számos cipőgyár még elég nagy fájlagos fogyasztással dolgozik. A felső- és a talpbőr fogyasztás csúpan egy százalékos csökkentése lehetővé tenné, hogy évente több mint 110.000 pár cipővel többet termeljenek.

A nyers- és segédanyagok gazdaságos felhasználása terén elért eredmények ismeretében a minisztériumoknak, a fájlagosságoknak és az iparvállalatok igazgatóinak az a feladatuk, hogy a szakszervezetek segítségével általánosítsák azokat a munkamódszereket és intézkedéseket, amelyek a fájlagos fogyasztás csökkentéséhez vezetnek.

Le kell küzdeni és meg kell szüntetni egyes gazdasági vezetők belebőrdög magatartását és azt, hogy igazolni próbálják a selejtiből származó veszteségeket. A kohászati és a gépgyártó iparban mintegy 2,5—

2,7 százalékkal terhelte az önköltséget a selejt okozta veszteség. E veszteségek csökkentése révén a népgazdaság jelentős többletforrással rendelkezik. A minisztériumok kötelessége intézkedni az iránt, hogy minden vállalatban felülvizsgálják a jelenleg megengedett selejtnormákat, mégpedig abból a célból, hogy le szállítsák őket a termelés megjavított technológiájának megfelelő színvonalra.

Az önköltség egész sor iparágban csökkenthető, ha nagyobb mértékben igyekeznünk hasznosítani a beruházásokat. A könnyűiparban, amelynek korszerű felszerelése jelentős összegeket ruházott be, a beruházások hatékony kihasználásának elhanyagolása következtében a kutató furás önköltsége ahelyett hogy csökkent volna, emelkedett.

A könnyűiparban a kutatófurásoknál előfordulnak olyan kiesések, amelyek indokolatlan károkat okoznak és emelik az önköltséget. Egyes könnyűipari vezetők a találszerkezet következtében előállt nehézségekkel próbálták „magyarázni” ezeket a kieséseket. Valójában az ilyen kiesések magyarázata az előrelátás és az ellenőrzés hiánya a Kőolaj- és Vegyipari Minisztérium részéről. A minisztérium nem tartotta szigorúan tiszteletben a technikai szabályokat és nem tette meg az összes szükséges intézkedéseket az ilyen jelenségek elhárítására.

A Kőolaj- és Vegyipari Minisztériumnak és a furást végző trösztöknek azonnali intézkedéseket kell tenni a szüntetőket ezeket a jelenségeket, ki kell küszöbölni a veszteségeket, hogy a furás önköltsége lényegesen csökkenjen.

A Nehézipari Minisztériumnak, amely jelentős eredményeket ért el a könnyűipari felszerelések termelésében, további intézkedéseket kell tennie a műszaki tökéletesítés érdekében, minél magasabb technikai színvonalú és minél jobb minőségű könnyűipari berendezéseket kell szállítani.

Az önköltség csökkentésének lehetőségei különösképpen szembeűnnek, ha a különböző üzemekben gyártott ugyanolyan termék önköltségét vizsgáljuk. Így például, noha a bekási és medgidiai cementgyár hasonló feltételek mellett dolgozik, a P. 400 cement önköltsége az 1957. év folyamán Békáson 11 százalékkal nagyobb volt, mint Medgidia. Az Építészeti és Építészanyagipari Minisztérium feladata megvizsgálni, mi az oka annak, hogy a bekási gyárban közel 60 százalékkal nagyobbak a rezi-költségek, mint a medgidiai gyárban.

Az 1959. évi állami tervjavaslatban jelentős önköltségcsökkentési feladatokat irányoztunk elő a népgazdaság valamennyi ágában. A tartományi pártszervezetek elemzők, hogyan lehetne új lehetőségeket felfedni a megtakarítások növelésére. A meg nem teljes adatok is azt bizonyítják, hogy valamennyi üzemben konkrét lehetőségek vannak az önköltség csökkentésére. E lehetőségek kiaknázása biztosítaná az 1959. évre megállapított feladatoknak nemcsak a teljesítését, hanem azok túlszárnyalását is.

A minisztériumok, államtitkárságok, vezérigazgatóságok, üzemek vezetői kötelesek a legnagyobb figyelmet fordítani az önköltség csökkentésére, ezt központi feladatnak kell tekinteniük. A pártszervezetek és pártszervezetek a szakszervezeti és IMSZ szervezetelemek szételkőn politikai munkát kell kifejteniük a munkások, mérnökök és technikusok körében, hogy minden üzemben és intézményben erőteljes közvéleményt teremtsenek a takarékoskossá, a selejt-százalék csökkentése érdekében, a fémme, anyagokkal, villamosenergiával, fűtőanyaggal, anyagi- és pénz-alapokkal való pazarlás ellen, a nép vagyónak legnagyobb gondal való kezeléséért.

Elvtársak!

Azáltal, hogy számos üzemben bevezették az új technikát, jobban megszervezték a termelési folyamatot, emeltük a munkások szakmai képzettségének a színvonalát és kiterjesztették az elmunkások fejlett munkamódszereit, a termelékenység 1958-ban több mint 86 százalékkal volt magasabb, mint 1950-ben.

Az ipari termelés növelését évről évre mind nagyobb arányban a termelékenység növelése révén érték

el. Így például, az első öt éves terv alatt, az ipari termelés növekedésének 57 százalékát a munka termelékenységének növekedése révén érték el, 1958-ban a 66 százalékát, 1959-re pedig azt irányoztuk elő, hogy a munka termelékenységének 6,4 százalékos növelése révén az ipari termelés növekedésének mintegy 70 százalékát valósítsuk meg.

Minél inkább előrehaladunk a szocializmus építésének útján, annál nagyobb a jelentősége a munkatermelékenység növelésének. Amint arra a nagy Lenin tanít, a szocializmus azért győzedelmeskedik a kapitalizmus felett, mert a munka magasabb termelékenységét hozza létre.

A mi szocialista népgazdaságunk a munkatermelékenység növelésének még jelentős, tartalékaival rendelkezik. Ekkészőlapon mutatja ezt az 1957-es év, amikor a munkások, mérnökök és technikusok a megjavított bérrezi és normarendszer kísérletezése idején olyan műszaki-vezetési intézkedéseket javasoltak amelyek alapján az iparban a munka termelékenysége terén előirányzott 4 százalékos jóval túlhataladták, elérve a termelékenység 8 százalékos növelését.

Ez év első felében a munka termelékenysége 7 százalékkal volt nagyobb, mint a múlt év megfelelő időszakában.

Ha összehasonlítjuk a munkatermelékenység jelenlegi színvonalát az 1950. évi színvonallal, azt láthatjuk, hogy a vegyipari munkások megkészték a termelékenységet, a gépipari munkások pedig 2,7-szer nagyobb munkatermelékenységgel dolgoznak.

Figyelembe véve a jelenlegi műszaki lehetőségeket, valamint a munkások és mérnökök szakmai színvonalát, megengedhetetlen, hogy egyes iparágakban ne teljesítsék a munkatermelékenység növelésének feladatát, mint ahogy ez a könnyűiparban történik, ahol nemkisegítő felelősséggel kezelik ezt a feladatot.

Az állandóan növekvő termelékenység biztosítása szempontjából nagy jelentősége van a munkakegylem megszilárdításának. A dolgozók döntő többsége, amely komoly erőfeszítéseket tesz a termelőmunkában s ezzel szocialista öntudatról tesz tanúbizonyságot, joggal nem nyugszik bele abba, hogy egyesek megszék a munkaidő teljes kihasználásának elemi szabályait.

Az RMP KV 1956 decemberi plenáris ülésén meghatározott intézkedések nyomán jelentős javulást értünk el a munka normázása terén. A megjavított normák jobban megfelelnek a ténylegesen szükséges munkaidőnek. Növekedett a műszaki normák részaránya, amely ma körülbelül egyharmada az akkordmunka egész volumenének. A munkanormák megjavítása hozzájárult ahhoz, hogy 1957-ben és 1958-ban pozitív eredményeket értünk el a munkatermelékenység növelése terén.

A munka normák tökéletesebb megállapítását olyan akcióknak kell tekinteni, amely tovább folyik az új technika bevezetése arányában, a termelés megszervezésének javulása és a munkások szakképzettségének emelése arányában.

Minden vállalatnál szoros kapcsolat kell teremteni a munkanormák teljesítésének színvonalára és a munkatermelékenység színvonalára között. Mivel magyarázható a szál-linvárosi Fónagy János vállalat helyzete, ahol ez év júliusában nem teljesítették a munkatermelékenység tervét, miközben a normák teljesítésének színvonalát több mint 123 százalékos volt? Nyilvánvaló, hogy itt a munkanormákat nem a tényleges lehetőségek alapján állapították meg s ez rontja mozdítja elő a munkatermelékenység tervezett színvonalának elérését.

Szüntelenül javítani kell a jelenlegi műszaki normák színvonalát, részarányuknak pedig állandóan növekedniük kell, hogy átvéggyék a kísérleti normák helyét.

Ez igen nagy jelentőségű a munkatermelékenység növelése szempontjából, s ezért olyan feladatoknak kell tekinteni, amellyel a minisztereknek, a minisztériumok és vállalati legmagasabb beosztású vezetői kade-reknek személyesen foglalkozniuk kell.

A dolgozók életszínvonalának növekedése

Elvtársak!

A termelés és a munkatermelékenység növekedése és az önköltség csökkentése folytán, a bővített szocialista újratermelés megvalósulásának eredményeképpen, évről-évre növekedett a nemzeti jövedelem s ez biztosította a dolgozók életszínvonalának javulását. A nemzeti jövedelem 1957-ben több, mint kétszerese volt

az 1950. évinek. A nemzeti jövedelem nagyarányú növekedése főként az ország szocialista iparosítása terén elért eredményeknek tulajdonítható; az ipar részaránya a nemzeti jövedelem létrehozásában ma kétszerese az 1938 évinek. 1959-ben az előirányzat szerint a nemzeti jövedelem 13 százalékkal növekszik 1958-hoz képest.

(Folytatása az 5-ik oldalon)

A műszaki színvonal szüntelen emelése a gazdaság minden ágában

Elvtársak!

Az egyik legnagyobb jelentőségű probléma A MŰSZAKI SZÍNVLONAL EMELESE A GAZDASÁG MINDEN ÁGÁBAN, mert ez döntő tényező a termelés és a munkatermelékenység növelése, az önköltség csökkentése szempontjából.

A népi hatalom éveiben legnagyobb részt magas műszaki színvonalu felszereléssel és berendezéssel láttuk el a régi vállalatokat, az újonnan épült gyárakat és üzemeket. Egyes vállalatokat, mint például az új villanyerőműveket, a brailai forgácslemez-gyárat, a iasi antibiotikum-gyárat, automatizálták. Részen automatizálták a vajdahunyadi új kohókat és acélművet, a románai csőhengerművet stb. A gépgyárakat a legkorszerűbb gépek és felszerelések egész tömegével láttuk el. A vegyipar és a könnyűipar, az építőanyagipar, a gumipar, az élelmiszer- és a könnyűipar szakadalan ellátása korszerű berendezésekkel azt mutatja, hogy a párt és a kormány következetesen gondoskodik iparunk műszaki színvonalának emeléséről.

A tények teljes mértékben igazolják az új technika gazdasági hatékonyságát. Így például a szál-linvárosi „Vörös Zászló” üzemekben gyártott gépcsoportok, amelyek egyidejűleg 40 megakálási műveletet is el tudnak végezni, 4-8-szor termelékenyebbek, mint az univerzális szerszámgépek. Miután a könnyűiparban az ebben az évben gépiparunk által gyártott korszerű fűróberendezésekkel láttuk el, a kitermelésnél a furási sebesség több mint 60 százalékkal fog növekedni 1958-hoz viszonyítva, s így öt év alatt a furás önköltségének csökkenése révén 800 millió lej megtakarítást lehet elérni. A vajdahunyadi új kohóknál és acéolvasztó kemencéknél háromszor akkora munkatermelékenységgel dolgoznak, mint a régi kohóknál és acéolvasztó kemencéknél.

Meg kell jegyeznünk, hogy az új technika bevezetése nagyrészt az országban készített tervvel, gépekkel és felszerelésekkel történt.

A műszaki színvonal emelése útján a népgazdaság minden ágában elért sikerek ellenére egyes minisztériumok vezetői, kutató- és tervezőintézetek, vállalatok egyes mérnökei és technikusai olyan gépeket és felszereléseket terveznek meg és állítanak be a termelésbe, amelyek a műszaki-gazdasági mutatók tekintetében világtechnikai viszonylatban már túlhatalodtak, nem tájékozódnak a legújabb, nagytermelékenységű gépek és felszerelések eredményei szerint.

Megvanak a feltételek ahhoz, hogy 1959-ben és az ezt követő években jelentősen megjavítsuk a gépiparunk által gyártott összes gépek és felszerelések műszaki jellegzetességeit. Ez nagyban függ attól, hogy a minisztériumok és a vállalatok vezetői, a kutató- és tervezőintézetek mérnökei és kutatói mennyire odaadón foglalkoznak a legmagasabb technika kérdéseivel. Tág lehetőségeink vannak ahhoz, hogy fokozzuk a fejlett technológiai eljárások alkalmazását, mint amilyen a precíziós öntés, a

süllyesztékes kovácsolás, a nagyfrekvenciájú árammal történő edzés stb.

A kohóiparban az 1959. évi acéltermelés felét olyan Martin-kemencéknek kell adniok, amelyek földgázt fognak használni az olvasztáshoz, s ezzel az eljárással 75 százalékkal lehet csökkenteni a pakurafogyasztást. El kell sajátítani a szovjet kohászok tapasztalatát, amely azt mutatja, hogy a földgáz felhasználása a kohókban 7-15 százalékos kocszmegtakarítást eredményez. Azzal, hogy az elkövetkező 2-3 évben oxigént használunk majd az acéolvasztáshoz, 20-25 százalékkal fog növekedni a kemencék termelékenysége.

Nagy jelentőségűek lesznek gazdaságunk számára az olyan intézkedések, mint a fájlagos fémfogyasztás csökkentése a bukaresti „Mao Cetung” művek által gyártott gőzkazánoknál, az üzemanyagfogyasztás állandó csökkentése a „Vörös Zászló” tehergépkocsinál, valamint nyersanyag- és segédanyagfogyasztás csökkentése más gépek és berendezések gyártásánál.

A termelés műszaki színvonalának emelése érdekében ki kell terjeszteni a vállalatok kooperálását és a termelés szakosítását. A vállalatok kooperálása és a termelés szakosítása eddig megvalósult már nagyrészt a gépipar főbb sorozatgyártmányainál, mint például a traktoroknál, teherautóknál, gabonakombájnoknál, vasuti kocsinál és másoknál. Így a tehergépkocsi-gyártásban 34 üzem, a traktorgyártásban nyolc üzem, a gabonakombájngyártásban pedig 13 üzem kooperál. A termelés és felsőbbrendű szervezési formájának igen nagy a gazdasági hatékonysága. Beszédes példa erre a szinajai „I. C. Frimu” művekben a traktorok számára készülő üzemanyag-befecskendező szivattyú; ennek önköltsége ma csaknem háromszor kisebb, mint 1954-ben volt. Jelentősen csökkent a traktorok, gabonakombájnok és más termékek előállításai költsége is. A vállalatok kooperálásának és termelési szakosításának kiterjesztésénél figyelembe kell venni, hogy még mindig sok olyan termék van, amelyet magas költséggel több vállalatban gyártanak egyidejűleg.

A technika tökéletesítésének fontos mozgató ereje az újító és ésszerűsítő mozgalom. Ez a mozgalom a dolgozók mind nagyobb tömegét ölelte fel és értékes eredményeket mutat fel a termelés és munkatermelékenység növelésében, a termelési költségek csökkentésében.

A gyapotfűtés módserével kapcsolatos újítás bevezetése a Filatura Romina de Bumbac-nál például több mint 2,5 millió lej megtakarítást eredményezett és lehetővé tette a gyapotbehozatal csökkentését.

Annak ellenére, hogy a dolgozók rendkívüli jelentőséget tulajdonítanak az újításoknak és ésszerűsítéseknek, még vannak olyan rutintól és konzervativizmustól áthatott elemek, akik lebecsülik és elbátortalanítják az újítókat és ésszerűsítőket. A moinesai helyiürő tröszt vezetősége például hosszú ideig visszatartotta Vladou Gheorghe és Prisacaru Constantin munkások „Berendezés fűtőturbinák-

nak a fűtőrudazatra való rácsavarására” elnevezésű újítását, amely csúpan a moinesai trösztnek évi 144.000 lej megtakarítást eredményez. Talán sohasem került volna alkalmazásra ez az újítás, ha maguk az újítók nem készítették volna el újításukat a műszaki fejlődéssel nem törődő, felelőtlen vezetőség beleegyezése nélkül.

Az új technika — iparunk fejlődésének döntő jelentőségű kérdése nem csúpan a minisztériumok műszaki igazgatóságaira, az intézetekre és a vállalatok műszaki osztályaira tartozik. Ez a miniszter és az államtitkárságok vezetőinek egyik legfontosabb gondja és felelőssége kell legyen. Ezek személyesen tanulmányozzák a technikai tanácsok, a tervező intézetek és a vállalatok javaslatait és válasszák ki a leggyazdaságosabb technológiai eljárásokat, importált, vagy hazánkban készült gépeket és felszereléseket. A miniszterek és különösen a gépipari vállalatok vezetői a legképzettebb mérnökökkel és technikusokkal erősítik meg az üzemek szakkal és technológiai osztályait, fejlesztik a szerszámok, a készülékek és mérőműszerek termelését, hogy ilyenformán jobb tervekét készítsenek és megfelelő technológiát dolgozzanak ki. Igen nagy gondot kell fordítani arra, hogy ne fecséeljék el az erőket és az eszközöket s ne veszítsünk időt olyan dolgok kutatásával és kísérletezésével, amelyeket más országokból előnyös feltételek mellett megszerezhetünk.

A termelési folyamatok komplex gépesítésének és automatizálásának egyre nagyobb mértékben el kell terjednie a kohóiparban, a gépiparban, a vegyiparban, a könnyű- és géziparban, az élelmiszeriparban. Ezzel kapcsolatban fokozni kell a megkezdett munkálatokat, hogy hazai nyersanyag alapján rövid idő alatt félvezetőket állítsunk elő; a technika e korszerű ágának fejlesztése hozzájárul ahhoz, hogy a termelési folyamatok automatizálásához szükséges készülékeket állítsunk be a termelésbe.

Ugyancsak fokozni kell a munkatényes termelési folyamatok gépesítését, különösen a kitermelőiparban, az erdőkitermelésnél, az anyagok be- és kirakodásánál.

A párt- és szakszervezeti szervezetek és szervezeteknek, a központi és a helyi gazdasági szervezeteknek, a vállalatok vezetőinek kötelességük támozogni a műszaki színvonal emelését előző intézkedéseket, ösztönözniük kell az újítókat és ésszerűsítőket kezdeményezésüket, akik ezáltal a munka iránti új magatartásról tesznek tanuságot.

A pártszervezetek és szervezeteknek ellenőrizniük kell azt, hogyan foglalkoznak a vállalatok igazgatóságai, a mérnökök és technikusok, valamint a szakszervezeti bizottságok a munkások helyes újítási és ésszerűsítési javaslatával és ezek megoldásával. Az újítóknak és ésszerűsítőknak a műszaki és mérnöki testület értékes munkatársává kell válniuk a gépek és aggregátok teljesíthetőségének fokozását célzó műszaki megoldások megtalálásában, hogy növeljük a munka termelékenységét és csökkent-
sék az önköltséget.

gazdasági feladat

és a vállalatok tevékenységének eredményeit és hiányosságait.

A szocialista felhalmozás növelését és az életszínvonal szüntelen emel-

Az önköltség csökkentése — központi

Elvtársak!

Az új technika bevezetésének és a munka termelékenysége növekedésének eredményei az önköltség csökke-

nésében tükröződnek, s ez egyike a legfontosabb összesítő mutatószámoknak; valóságos barométer ez, amely jelzi a népgazdaság különböző ágai

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolója az RMP KV 1958. november 26-28-i plenáris ülésén

(Folytatás a 4-ik oldalról)

A párt politikájának központi feladata a dolgozók életszínvonalának emelkedése, ennek alapján a nemzeti jövedelemnek a fogyasztási alapra szánt része 1959-ben hozzávetőlegesen 82 százalékot fog kitenni. A szocialista kereskedelem útján 1959-ben forgalomba hozandó teljes árumennyiség csaknem 2,6-szerese lesz az 1950 évinek.

A népgazdaságnak a szocialista felhalmozás, a termelés és a munkatermelékenység növekedése, az önköltség csökkentése és a termékek olcsóbbodása alapján való fejlődése megteremtette a realitásban további növekedésének előfeltételeit.

Az állami szocialista szektor dolgozóinak realitára ez évben csaknem 60 százalékkal nagyobb az 1950 évnél és 26 százalékkal nagyobb, mint 1955-ben s így megvannak a kellő előfeltételek ahhoz, hogy határidő előtt teljesítsük a II. Kongresszus által a realitában növekedésére vonatkozó feladatot.

A realitában növekedését az utóbbi években nagyban elősegítette azoknak az intézkedéseknek a végrehajtása, amelyek az RMP KV 1956. decemberi plenáris ülésén határozott el a bérésségi és normázási rendszer megújításával kapcsolatban. A KV 1956. decemberi plenáris ülése által kitűzött feladatot — az átlagbér 15 százalékos növelését — teljesítettük és túlszárnyaltuk.

A pártszervezetek és pártszervezeteknek, valamint a szakszervezeteknek kell hallgatniuk a bérésségi rendszer megújítására szolgáló intézkedések kikísérletézése alkalmával szerzett tapasztalatokat, hogy ily-

képpen az átlagbér növekedése a munkatermelékenység növekedése és az önköltség csökkentése terén elért eredményekre támaszkodjon.

Az eredmények elérésében döntő szerepet tölthetik be a dolgozók széles tömegei, amelyek a pártszervezetek irányításával és a szakszervezetek támogatásával a vállalatok gazdasági megújítására, a bérrendszer ösztönző jellegének fokozására.

A minden egyes iparágban, minden egyes vállalatban megvalósított sok-sok kezdeményezés, a dolgozók tapasztalatából fakadó ezer és ezer javaslat megmutatta, mire képes a munkások, mérnökök, technikusok kollektív bölcsessége a döntő módon kifejezésre juttatta tevékeny közreműködésüket a termelés irányításában, a vállalatok gazdasági megújításában, a vállalatok szocialista öntudatának emelkedésében. Alighatunk hogy a párt kezdeményezésére és irányításával, a bérésségi rendszer megújítására vonatkozó egész akció megvalósítása folyamán széleskörű tömegmozgalom bontakozott ki, amely újból bizonyította azt, hogy a párt megbízhatatlan, szoros tömegkapcsolatokról és arról, hogy a párt a tömegekre támaszkodik, a tömegek érdekeit tartja szem előtt s hogy a tömegek bizalommal követik a pártot, mert meg vannak győződve róla, hogy a párt a helyes úton, a bőséges élet felé vezet őket.

Pártunk következetesen alkalmazza a végzett munka mennyisége és minősége szerinti elosztás szocialista elvét. Csak így válik lehetséges a termelés növelése és tökéletesítése, a szüntelen előrehaladás a szocialista építés folyamatában.

Fő feladatok

— megújítani az utak építése és korszerűsítése terén folyó tevékenységet, jelentősen csökkenteni az ut kilométerére eső önköltséget;

— lankadatlan figyelmet fordítani a mezőgazdaság szocialista szektorának további fejlődésére és a mezőgazdasági termelés fokozására; a mezőgazdasági beruházásokat főleg a mező munkák teljes gépesítésére felhasználni az állami gazdaságokban és a kollektív gazdaságokban; fokozni a mezőgazdaság vegyi anyagokkal való ellátására irányuló tevékenységet a hektárhozam növelése érdekében;

— fejleszteni a cukorrépa-termesztést, fokozni a cukorgyárak teljesítőképességét és új termelési kapacitásokat építeni, hogy 1960-ban már saját termelésükből fedezzük a fogyasztási szükségletet és megszűnjön a cukorbehozatal; fejleszteni a napraforgó és más olajos növények termesztését, hogy 1960-ban megszűnjön az étolaj behozatala; növelni a juhállományt és javítani a juhállományt, hogy a hazai termelésből fedezhessük a gyapjúszükséglet legnagyobb részét;

— fokozni az iparban a korszerű technika bevezetésére és az automatizálásra szolgáló intézkedéseket, fejleszteni a vállalatok közötti együttműködést és szakosításukat, hogy a világgazdaság színvonalán álló magas műszaki-gazdasági mutatókkal érjünk el.

A következő évben el kell készíteni az új ötéves terv tervezetét.

A villamosítás terén alkalmazott tízéves terv tapasztalata bebiztosította, hogy hasznos dolog népgazdaságunk főbb ágának fejlesztésére hosszú időtartamú — 10–15 évre szóló tervfeladatok készíteni. Ez felhívja a figyelmet, hogy ésszerűbben ütemezzük be az erőforrásokat és rendszeresebben szervezzük meg az erőforrások kiaknázására, a fő iparágak és az egész népgazdaság műszaki színvonalának emelésére irányuló munkát, valamint a főiparágak számára szükséges szak-kaderek kiképzését.

Rendkívül fontos dolog, hogy a pártszervezetek és pártszervezetek az eddigig behatóbban és nagyobb hozzáértéssel foglalkozzanak a gazdasági kérdésekkel. A tartományi pártbizottságok jelentős segítséget nyújtottak a tervjavaslat elkészítéséhez. Felkészülttel tanulmányozták a tervtervezéssel és az állami költségvetés végrehajtásával, az építkezési tevékenységgel, az áruforgalommal, a város és falu közti áruáramlással összefüggő gazdasági problémák egész sorát, valamint más gazdasági és pénzügyi kérdéseket. Az 1957 és 1958-as évek folyamán a tartományi pártbizottságok irányították a bérésségi rendszer megújítására irányuló akciót, ami hozzájárult az önköltség további csökkentéséhez.

A vállalatok többségében a pártszervezetek támogatták az adminis-

tratív vezetőket az állami tervjavaslat összeállításához szükséges javaslatok kidolgozásában s üzemszerűen és műhelyként megszervezték a javaslat ellenőrző számok megvitatását a párttagokkal, a tagjelöltekkel és az elnökökkel.

Az üzemi kollektívák a vállalatok többségében — a pártszervezetek és pártszervezetek irányításával, a szakszervezetek és az IMSZ támogatásával — a technikai-adminisztratív vezetőséggel együtt felelősségtudattal elemeztek az ellenőrző számokat, jól megfogalmazták a javaslatokat, a feladatok növelésére és az előirányzott termelési mennyiség túlszárnyalására. A meg-növekedett politikai érettségről tanúságot tevének munkások, mérnökök és technikusok tömegei új belső tartalékokat fedtek fel s ilyenképpen jelentős mértékben hozzájárultak a tervjavaslat kidolgozásához, minél realitásabb javaslatok elkészítéséhez.

A pártszervezetek és pártszervezetek új, felhasználható termelési kapacitásokat fedtek fel, visszaverték egyes gazdasági terén működő kádereknek a vállalatokban lévő tartalékokkal szembeni lebecsülő magatartását, ésszerű intézkedéseket javasoltak a termelési folyamat megszervezésére, a vállalatok technikai-anyagi ellátásának és a vállalatok közötti együttműködésnek a megújítására.

E tevékenység eredményeként, számos vállalat új erőforrásokkal fedezte fel, amelyek biztosíthatják az 1959-es ellenőrző számokban kijelölt termelési mennyiség túlszárnyalását. A craiovai „7. Noembrie” mezőgazdasági gépgyár például a termelési mennyiségre vonatkozó ellenőrző számok további 21 százalékos emelését indítványozta. Ugyancsak javaslatokat tett az évi tervelőirányzat elkészítésére a termelési feladatok lebecsülésére a vajdahunyadi fémipari kombinát, a craiovai „Electroputer” üzem, a bátkói Metalurgia üzem, a Sztálin tartományi Esztergályművek és a 9. számú kőolajfinomító és sok más vállalat.

Az 1959. évi tervjavaslatnak a tartományi pártbizottságok által történt elemzése — ha nem is volt még teljes — máris kidomborította, hogy további lehetőségek kínálkoznak a megakaratlansokra, az ipari és mezőgazdasági termelés növelésére, meg a lakóházépítkezésre és az utépítés fokozására, a helyi erőforrások kiaknázására. Ezt az elemzést ki kell terjeszteni valamennyi vállalatra, hogy új tartalékokat kutassanak fel s ilyenképpen ne csak teljesítsék, hanem túl is haladják az ipari és a mezőgazdasági termelés növelésére, a munkatermelékenység fokozására és az önköltség csökkentésére irányuló feladatokat.

Egyes tartományi pártbizottságok — mint például Suceava tartomány és a Magyar Autómű Tartomány pártbizottsága — nem elégedtek

meg a tervjavaslatok elkészítésére irányuló munka irányításával és ellenőrzésével, hanem a népláncokkal és a helyi gazdasági szervekkel együttesen tanulmányokat és távlati javaslatokat dolgoztak ki az illető tartományok gazdasági fejlesztésére, a helyi erőforrások fokozottabb mértékű kiaknázása alapján. Más tartományi pártbizottságok is lozár-láltak hasonló munkálatokhoz, amelyeket az 1959. év folyamán kell véglegesíteni.

A pártszervezetek és pártszervezetek gazdasági terén kifejtett vezető tevékenységében még bizonyos kiküszöbölésre váró fogyatékosok észlelhetők. Ahhoz, hogy teljes hozzáértéssel munkálkodhassanak ezen a terén, s a szakszervezetek pártellenőrzést gyakoroljanak a vállalatok adminisztratív vezetői tevékenységének a fő problémáira irányítsák, a pártszervezetek és a pártszervezetek alaposabban kell tanulmányozniuk és megismerniük az üzemszervezés és tervezés műszaki-gazdasági kérdéseit, rendszeresebben kell elemezniük a termelési folyamat különböző oldalait, jobban meg kell ismerniük a helyi lehetőségeket s arra kell mozgósítaniuk a munkásokat, mérnököket, technikusokat adminisztratív kádereket, hogy kiküszöböljék a hibákat és jobb eredményeket érjenek el minden egyes mutatónál a tervfeladatok teljesítésében.

Nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy a tartományi pártbizottságok mellett működő gazdasági bizottságokat szakképzett káderek bevonásával megerősítsék. Be kell kapcsolni a pártkiválasztó nagy tapasztalattal rendelkező elnököket, mérnököket, technikusokat és üzemi közgazdászokat, s a pártbizottságoknak reájk kell támaszkodniuk a gazdasági kérdések megoldásában.

Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy egyes minisztériumi vezetőknél és munkatársaknál, valamint egyes vállalatvezetőknel a pártszervezetek, a szakszervezetek és az IMSZ-szervezetek lebecsülésére való magatartás észlelhető. Ezeknek az elvtársaknak meg kell érteniük, hogy a felelősségre bízott fő feladatoknak csakis a pártszervezetek támogatásával teljesíthetők jól, s ha teljes egészében mozgósítják az illető intézmények és vállalatok munkaközösségeit. A miniszterek, a központi intézmények vezetői, a főigazgatók és a vállalatvezetők támaszkodjanak jobban a munkások kollektívára és kériék ki bizalommal segítségüket és a pártszervezetek segítségét a gazdasági kérdések megoldásához.

A pártszervezeteknek még határozottabban küzdeniük kell a rutin és a maradiság ellen, az összes dolgozókat kiterjedően harcba kell vonni a pazarlás, a pénzalapok felelőtlen kezelése ellen, a henyék és a termelés bomlasztói ellen, a munkával és a közve onnal szembeni elmaradott magatartás ellen. Ezek a megnyilvánulások gyakran az osztályellenség közvetlen vagy közvetett befolyásának következményei.

Minden pártszervnek és -szervezetnek, minden egyes pártaktivistának és párttagnak lankadatlanul

kell munkálkodnia a párt tömegkapcsolatainak megerősítésén, állandóan a dolgozók körében kell tartózkodnia és személyes példamutatással, mindennapi rendszeres politikai és szervezőmunkával a tervfeladatok teljesítésére és túlteljesítésére kell buzdítania és szerveznie a dolgozókat.

Nagy feladat hárul e tekintetben a szakszervezetekre. A pártszervezetek és -szervezeteknek meg kell javítaniuk a szakszervezetek pártvezetését, támogatniuk kell őket a szocialista verseny fejlesztésében; a verseny legyen állandó és ne csak kampányjellegű. A pártszervezetek és -szervezetek hassanak oda, hogy a verseny célkitűzései konkrétak, a tervelőirányzat szempontjából lényegbevágóak legyenek; irányítsák a szakszervezeteket, hogy alaposabban szervezzék meg a termelési értekezleteket, mert a gyakorlat bebiztosítja, hogy ezek az értekezletek rendkívül nagy jelentőségűek a munkások tömegeknek a vállalat gazdasági vezetésebe való bevonása szempontjából.

Az ifjúságmozgalom lendülete és önfeláldozása nagy erőforrása a népgazdasági fejlesztési feladatok teljesítésének. A pártszervezetek vezetésével az IMSZ-szervezetek mozgósítsák harca az ifjúság széles tömegét az állami tervelőirányzatok sikeres megvalósítása érdekében.

A pártszervezetek és a népláncok, a szakszervezetek és az IMSZ-szervezetek rendkívül fontos feladata, hogy egyre nagyobb mértékben kiterjesszék azokat a hazafias akciókat, amelyek során a dolgozók tömegesen részt vesznek közérdekű munkálatok önkéntes elvégzésében.

A népláncok gazdasági és pénzügyi hatáskörük kiterjesztésének eredményeként, jelentősen megjavították a helyiipar fejlesztése és a közegyi gazdasági terén kifejtett tevékenységüket a helyi erőforrások szélesebbkörű kiaknázása alapján. A népláncok tegyenek az eddigig nagyban erőfeszítéseket az építőanyagok termelésének gyarapítása és a lakóházépítési munkatelepek megújítására és irányítására érdekében. Tegyenek tanultbizonyságot még több gazdasági érdekről, kutasanak fel újabb jelentős helyi nyersanyagforrásokat, újabb pénzügyi eszközöket a tartomány gazdasági és szocialis-kulturális életének fejlesztésére.

Elvtársak!

Dolgozók! 1958-ban elért eredményeink mérlege s az 1959. évi állami tervnek az ipari és a mezőgazdasági termelés növelésére, a nép életszínvonalának emelésére vonatkozó előirányzatai kétségtelenül kiváltják majd az imperialisták, a szolgálatukban álló sajtó és rádióállomások veszett dühét.

Az imperialista propaganda természetesen ezúttal is igyekszik fog elrejtani dolgozó népnép eredményeit azok előtt, akiket megfélemlített hazugságaival. Semmiféle rágalom, hamisítás vagy félremagyarázás nem semmisítheti meg azonban a nyilvánvaló tényeket; a népgazdaság szüntelenül felfelé ívelő fejlődését, fokozatosan egyre magasabb színvonalra

való emelkedését, az évi állami terv rendszeres teljesítését és túlszárnyalását, a termelés növekedését — a tőkés országokban példátlanul álló — ütemét, a dolgozók élet-körülményeinek szüntelen javulását.

Az imperialista propaganda ezúttal is megkísérli felhasználni népünk és népi demokratikus államunk rágal-mazására azt a merész, nyílt, forradalmi szellemű áthallat bírálatot, amellyel pártunk fellép az egyes tevékenységi ágakban még megnyilvánuló hibákkal és fogyatékoságokkal szemben.

Ugassanak csak a Holdra az imperialisták házörző kutyái és ölebeil Ugatásuk nem akadályoz meg bennünket abban, hogy alaposan, felelősségteljesen, bíráló szellemben elemezzük a negatív jelenségeket. Ez annál szükségesebb, mert mi nem bírálnak csupán a bírálat kedvéért, hanem azért, hogy a feltárt hiányosságok kiküszöbölésére összpontosítsuk erőfeszítéseinket. A tapasztalat bebizonyította, hogy a párt bírálatá mindig a munkában előforduló fogyatékoságok és gyengeségek sikeres felszámolására mozgósította a párt- és az állami szerveket, a párttagokat, a dolgozókat, bűmeiket, valamint arra, hogy újabb sikereket érjenek el a szocializmus építésében.

Igy lesz ez a jövőben is.

Az átmenet a kapitalizmusból a szocializmusba, a burzsoáz-földesuri rendszertől örökölt évszázados elmaradottság felszámolása csakis nagy erőfeszítések, bátor és átható harc árán lehetséges; csak így háríthatjuk el a még utunkban álló akadályokat és törhetjük le a munkásoktól és a dolgozó nép ellenségeinek ellenállását.

Pártunk nagy tekintélynek és szeretetnek örvendő tömegek sorában, amelyek bizalommal követik, annak tudatában, hogy a párt vezetésével legyőzték már számos akadályt és minden téren hatalmas vívmányokat értek el.

Pártunk megérti a dolgozókkal, hogy a szocializmus maradványainak diadala, a dolgozók egyre növekvő anyagi és kulturális igényei kielégítésének biztosítása csak úgy válhat valóra hazánkban, ha a dolgozó nép, a párt vezetésével, teljes erőfeszítéssel teljesíti a termelők folytonos növelésének, az ország szocialista iparosításának és a mezőgazdaság szocialista átalakításának, az ipar és a mezőgazdaság előrehaladott technikáján alapuló felszerelésének, a munkatermelékenység szüntelen növelésének feladatait.

A román népnek a párt kiáltoitott aratott nagyművű sikerei munkásoktólunknak, a Román Népköztársaság dolgozóinak hozzájárulását jelentik a két világrendszer — a kapitalizmus és szocializmus — közötti történelmi jelentőségű versenyben a győzelem kivívásához.

Meggyőződésünk, hogy országunk dolgozói, élőkön a munkásoktól, a párt vezetésével tovább fokozzák erőfeszítéseiket és lendületesen, erőteljesen fognak küzdeni újabb, az eddigiekénél is nagyszerűbb sikerek kivívásáért, népgazdaságunk fejlesztéséért, a nép anyagi és kulturális színvonalának emeléséért, hazánkban a szocializmus felépítéséért.

A Francia Kommunista Párt KB Politbűrojának nyilatkozata a választásokkal kapcsolatban

PARIZS. (Agerpres).

A l'Humanité december 3-i számában megjelent a Francia Kommunista Párt KB Politbűrojának nyilatkozata a francia nemzetgyűlési választásokkal kapcsolatban.

„A szavazás első és második menete — hangzik a nyilatkozat — bebizonyította az ultrareakciós fasiszta erők nyugtalanító előretörését, amelyeknek képviselője Soustelle, Debreux és Chaban-Delmas Új Köztársasági Unió elnevezésű pártja.

A reakció előretörésének ryökereit a sovinszta és antidemokratikus mozgalomban kell keresnünk, amely számos franciát arra kényszerített, hogy a de Gaulle oltalma alatt álló szélsőjobboldali csoportosulásoknál keressen választ az őt nyugtalanító kérdésekre. Ezek a franciák megfélemlítettek arról, hogy a jobboldali csoportosulások közvetlen kiszolgálói a nagyburzsoázának, amely felől az ország gazdasági hanyatlásáért az utóbbi 11 évben, a háború előtti időszakról nem is beszélve.

Az ultrareakciós erők — vezelve — hangsúlyozza a Francia Kommunista

Párt KB Politbűroja — a szocialista párt vezetőinek politikája következtében vált lehetővé. A szocialista párt vezetői ugyanis egyrészt szították a sovinszmust, — mint ez Guy Mollet algeriai és szuezi politikájából kitűnt — másrészt pedig az antikommunizmus segítségével támogatták a munkás és demokratikus erők egységének megbontását, sőt attól sem riadtak vissza, hogy a választások idején elvtelen szövetséget kössenek Soustelle reakciós Új Köztársasági Unió pártjával.

A választások eredménye tehát az országot fenyegető súlyos veszélyről tanuszkodik.

A Kommunista Párt azonban — amely a szavazás első menetében mintegy 4 millió, a másodikban pedig ennél még körülbelül 500 ezerrel több szavazatot kapott — a demokrácia és társadalmi haladás meg-ingathatatlanságát.

A de Gaulle-féle választási rendszer a Kommunista Párt parlamenti képviselőit mindössze 10 képviselőre csökkentette, míg Soustelle Új Köztársasági Unió Pártja, — amely sok-

kal kevesebb szavazatot kapott — 187 mandátumot kapott.

Az újonnan kialakult helyzetben a Kommunista Párt, amely több, mint 4 millió francia nő és férfi megengathatatlanságát élvezte, azzal a felhívással fordult a dolgozókhöz — munkásokhoz és parasztokhoz — az összes köztársaságiakhoz, hogy pártállásukra való tekintet nélkül fogjanak össze a szabadság megvédéséért.

A munkás és demokratikus erők egységének megbontása tette lehetővé a reakció sikerét és a tömegek összefogása fogja okozni vereségüket is.

A Kommunista Párt nyomatékosan felhívja a szocialistákat, az összes demokratákat, hogy a választások eredményéből vonják le a szükséges tanulságokat.

El kell érni, — hangsúlyozza befejezésül a nyilatkozat — az algeriai kérdés békés rendezését, a francia kultura felvirágoztatását; nemzetközi téren pedig az ország érdekeit szem előtt tartó igazi nemzeti politikát kell folytatni.

A Berlinnel kapcsolatos szovjet javaslatok továbbra is az érdeklődés központjában állnak

BERLIN. (Agerpres.)

A nyugatnémet dolgozók sorában igen kedvező visszhangra találtak a szovjet kormányának a berlini kérdés békés megoldására vonatkozó javaslatát.

Nemrég 300 kelet- és nyugat-németországi ifjúsági és szakszervezeti aktivista találkoztak a berlini kérdés békés megoldására vonatkozó javaslatát. A találkozóon elfogadott nyilatkozat hangsúlyozza, hogy a nyugat-berlini megszállási rendszer felszámolása nagyjelentőségű tényezője a béke megerősítésének és annak, hogy Németországban egészséges légkör alakuljon ki.

A napokban 100 Ruhr-vidéki munkás és szakszervezeti aktivista jelentette ki, hogy a szovjet javaslatok valószínűleg előmozdítják a két német állam közötti megértést. Egy weimari találkozóon sok nyugat-német dolgozó vélekedett úgy, hogy a szovjet javaslatok foglaltak a nemzetközi feszültség leküzdésére. A jelenlévők követelték a szovjet kormány javaslatának haladéktalan valórváltását.

Egy bajnországi haladéktalanul szervezett ebben a kérdésben nyilatkozott tett közbe, amelyben hangsúlyozta: „Semki sem tagadhatja, hogy Berlin jelenlegi státuszát módosítani kell. Az erre vonatkozó szovjet javaslatok a béke ügyét

szolgálik és megteremtik a lehetőséget arra, hogy tárgyalások útján számolják fel az európai feszültség tüzfészkeit”.

A szovjet kormány javaslatát nagy visszhangot keltettek nyugat-berlini üzleti körökben is. Mint a Neues Deutschland közli, ismert nyugat-berlini üzletemberek a napokban felvették a kapcsolatot az NDK több külkereskedelmi szervezetével.

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ

jelentette: Mint a Berliner Zeitung közli, „a Berline vonatkozó szovjet javaslatok elhangzása után számos nyugat-berlini bank utalt át nagyobb összegeket Nyugat-Németországba.”

Az ADN hírügynökség közlése szerint a nyugat-berlini tőzsdén esett az értékpapírok árfolyama. Üzleti körökben úgy vélik: az árfolyamcsökkenés a nyugat-berlini szénát az azon nyilatkozatának következménye, hogy elutasítja a berlini kérdésben elhangzott szovjet javaslatokat.

ATHEN. (Agerpres.)

Az Agvi című görög lap kommentárjában kiemeli, hogy a világ közvéleménye meglehetősen üdvözlötte a szovjet javaslatokat a berlini kérdésben. A szovjet javaslatok valórváltása — hangsúlyozza a lap — véget vetne egy természetellenes helyzetnek és kedvező légkört teremtené Németország újraegyesítésére és egyengetné az utat a két német állam együttműködésére. Hasonló szellemben ír az Eleftheria című görög lap is.

Az NSZEP KB plenáris ülése

BERLIN (Agerpres). Az ADN hírügynökség jelenti:

Németország Szocialista Egységpártjának Központi Bizottsága 1958. december 2-án plenáris ülést tartott. A Központi Bizottság tagjai kegyelettel adóztak Johannes Becher, az NSZEP KB tagja emlékeinek.

A plénum, Walter Ulbricht beszéde után egyhangúlag jóváhagyta az SzKP Központi Bizottságához inté-

OTTAWA. (Agerpres.)

Számos kanadai vidéki lap kommentálta a Szovjetunió javaslatát a berlini kérdésben. A lapok egyöntetűen elismerik, hogy Berlin státusza nem tartható fenn tovább a békét a nyugati hatalmakat negatív álláspontjuk miatt.

A Hamiltonban megjelenő Spectator című újság bírálja Dullest, amiért nem tesz egyebet, mint akadályt gördít bármilyen probléma megoldása elé. A berlini helyzet — írja a lap — egy szerencsétlen örökség következménye. Ez a helyzet a jövőben fertőző gócot hozhat létre Európa szívében.

„A szovjet javaslatok ésszerű és reális megoldást jelentenek”

— Walter Lippman elítéli a Nyugatnak Berlinnel kapcsolatos merev álláspontját —

NEW YORK (Agerpres.)

N. Sz. Hruscsov javaslatát a berlini helyzettel kapcsolatban válaszként a Washingtonban, Londonban, Párizsban és Bonnban. Párizsban hidegen fogadták, Washingtonban egyenesen visszautasították a londoni és bonni köröknek azt az elgondolását, hogy a négy ország — az USA, Anglia, Franciaország és Nyugat-Németország képviselői sürgősen üljön össze magasabb szintű tárgyalásokra. Végül az USA kérésére elhatározták, hogy a négy ország külügyminiszterei december közepén, a NATO külügyminiszteri ülésének megnyitása előtt összejárnak Párizsban, hogy kidolgozzák „a Nyugat közös álláspontját” a Berline vonatkozó

Épül a Szovjetunió legészakibb vizierőműve

IRKUTSZK. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Léna-menti aranyelőhelyek vidékén, a Mamakan folyón épül a Szovjetunió legészakibb fekvésű vizierőműve. Az építőtelep 1000 kilométerre van a legközelebbi vasútvonaltól. A szükséges traktorokat, tehergépkocsikat, eszközöket és egyéb felszerelést a rövid északi nyár folyamán a Léna, valamint a Vityim és Mamakan folyók szállításával a helyszínre. A munkások repülőgépen érkeztek az építőtelepre. A nehéz éghajlati viszonyok ellenére, a munka zavartalanul folyik.

Az új vizierőmű már 1960-ban villamosenergiát fog szolgáltatni a Léna-menti arany- és csillambányáknak.

A szovjet kormány nyilatkozata az amerikai-japán tárgyalásokkal kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ

közlö: A szovjet kormány kijelentette, hogyha Japán lemondana az annak idején reá kényszerített katonai kötelezettségeiről, úgy ez megnevelne a világ béke megerősítésére és a japán nép érdekében. Ugyanezeket a célokat szolgálja a Japán területén lévő idegen katonai támaszpontok felszámolása — beleértve az Okinawa- és Donin-i támaszpontokat is — valamint valamennyi idegen csapat visszavonása Japánból. Ha Japán semlegeségi politikát folytatna, az jelentős mértékben hozzájárulna a Távol-Kelet békéjének és biztonságának ügyéhez, valamint a nemzetközi együttműködés fejlesztéséhez. A Szovjetunió kijelentette, kész tünepélyesen vállalni, hogy tiszteltetben tartja Japán semlegeségét.

A szovjet kormány nyilatkozatát december 2-án A. A. Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere nyújtotta át S. Kadovakinnak, Japán moszkvai nagykövetének. A szovjet kormány nyilatkozatát abból az alkalomból tette, hogy amerikai-japán tárgyalások folynak az úgynevezett „biztonsági szerződés” felülvizsgálásá-

val kapcsolatban. A szovjet kormány nyilatkozata rámutat arra, hogy ennek a szerződésnek alapján, — melyet a japán nép akarata és nemzeti érdekei ellenére kötöttek meg — az Egyesült Államok lényegében továbbra is megszállva tartja Japán területét. A Japán területén lévő amerikai katonai támaszpontok fenntartását jelentené, de azt is, hogy Japán közvetlenül bevonul a SEATO katonai csoportosulásba és ennek révén az Egyesült Államok védnöksége alatt létrehozott támadó tömbök egész rendszerébe.

Az új amerikai-japán szerződés megkötése — hangsúlyozza a szovjet kormány nyilatkozata — nemcsak a Japán területén lévő amerikai támaszpontok fenntartását jelentené, de azt is, hogy Japán közvetlenül bevonul a SEATO katonai csoportosulásba és ennek révén az Egyesült Államok védnöksége alatt létrehozott támadó tömbök egész rendszerébe.

Az új amerikai-japán szerződés megkötése tovább növeli egy fegyveres konfliktus veszélyét a Távol-Keleten. Hangsúlyoznunk kell ezt azzal kapcsolatban, hogy napjainkban léteznek atom-, hidrogén- és rakétafegyverek. Az ilyen fegyverek használata minden államra nézve nagy veszélyt jelent — hangsúlyozza a nyilatkozat. — Ez a veszély azonban meg fokozottabb és valóságos halálos veszély az igen sürű lakosságú országok számára, amelyekben az anyagi és más erőforrások egy aránylag kis területen vannak összpontosítva. A szovjet kormány felhívja a japán kormányt, hogy figyelmeztet erre a tényre, és ezt nem azért teszi, mintha a helyzetet szándékosan süttetné színeket akarná festeni, vagy valakit meg akarna féltetni. A szovjet kormány ismételt hangsúlyozni kívánja milyen súlyos veszélyt jár minden lépés a nemzetközi politikában, amely az atomháború veszélyét növeli.

Japán biztonságát — hangsúlyozza a szovjet kormány nyilatkozata — legjobban Japán alkotmányának szigorú tiszteletben tartása révén lehet biztosítani. Az alkotmány előírásai teret biztosítanak a semlegesség tiszteletben tartásának. A semlegesség, a független béképolitika útja Japán igazi függetlenségének helyreállításához és igazi biztonságának megőrzéséhez vezet.

Japán biztonságát — hangsúlyozza a szovjet kormány nyilatkozata — legjobban Japán alkotmányának szigorú tiszteletben tartása révén lehet biztosítani. Az alkotmány előírásai teret biztosítanak a semlegesség tiszteletben tartásának. A semlegesség, a független béképolitika útja Japán igazi függetlenségének helyreállításához és igazi biztonságának megőrzéséhez vezet.

Erősödnek a Szovjetunió és India kulturális kapcsolatai

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ

jelentette:

Kalkuttában megnyílt az Indiai-Szovjet Kulturális Társaság kelet-bengáli szervezete IV. értekezlete. Az értekezleten Humajun Kabir, India kulturális és tudományos kutatási kérdésekkel foglalkozó minisztere mondott megnyitóbeszédet.

A társaság kelet-bengáli szervezete nemrég külön osztályt létesített nők számára, mely megismerteti az indiai nőket a szovjet nő életét és munkáját, szerepüket a társadalmi és gazdasági életben.

A szudáni tájékoztatásiügyi miniszter nyilatkozata

KHARTUM. (Agerpres.)

Mohammed Talat Farid, Szudán tájékoztatásiügyi minisztere egyik nyilatkozatában egyebek között kijelentette a következőket: „Elhatároztuk, hogy kulturánkat és nyelvünket megszabadítjuk az angol imperialisták befolyásától”. A miniszter emlékeztetett arra, hogy a brit gyarmatosítók szudáni uralma idején az angolok lábbal tiporák az ország kulturáját és ennek következtében az ifjúság jobban beszélt angolul, mint arabul.

A Szudánban tartózkodó brit tisztviselőkkel kapcsolatban a miniszter rámutatott arra, hogy ha a tisztviselők túllépik hatáskörüket, haladéktalanul távozásra kéri fel őket.

Közlemény

Az érdekeltek tudomására hozzák, hogy december 5-én az alábbi utcák lakói vehetik át faulaványáikat:

A volt tartományi néptanács épületében működő 6. számú kiosztóhelyen a Plavat utca lakói jelentkezzenek.

A volt tartományi néptanács épületében működő 7. számú kiosztóhelyen a Műnc: és Oncu utcák lakói vehetik át faulaványáikat.

A volt tartományi néptanács épületében működő 8. számú kiosztóhelyen a November 7 utca 26–38. számú házainak lakói jelentkezzenek.

Fizessen elő

a VÖRÖS LOBOGÓ-ra

Az indonéziai parlament ismét megvitatta a holland cégek államosításának kérdését

DZSAKARTA. (Agerpres.)

Az indonéziai parlamentben hétfőn tartották meg az indonéziai holland vállalatok államosítására vonatkozó törvénytervezet vitáját másodszor olvasásban. Szupradzsosi gazdasági miniszter a kormány nevében kijelentette: a kormány szívesen elhatározza, hogy államosítja az összes holland vasúti társaságokat.

Szupradzsosi hozzátette, hogy elvben ugyancsak államosíthatók az indonéziai holland és más külföldi állampolgárok közös cégei is.

Borzalmas szerencsétlenség egy Chicagói iskolában

NEW YORK. (Agerpres.)

December 1-én tűz ütött ki az egyik chicagói iskolában. A tűzoltók mindent erőfeszítés ellenére 87 tanuló és 3 tanár a lángok martaléka lett. Ez a borzalmas szerencsétlenség nem véletlen eset.

Az amerikai tanügyi igazgatóság hivatalos adatai szerint ugyanis több, mint 5 millió amerikai gyermek olyan iskolákba jár, ahol nem teszik meg a legelőnyösebb tűzvédelmi intézkedéseket sem.

A franciaországi választások lefolyása eredményeit láttán a tárgyalások szemléltetőnk önkéntelenül is az

a megjelölt jut eszébe, mellyel Caesar Bolia, a múlt század kiváló haladéktalanul újságírója jellemezte a román burzsoázia és főnemesség szövetségét, a haladást pártoló Cuza fejedelem megdöntésére és a reakció érdekeit kiszolgáló idegen dinasztia uralomra jutására. „Szörny-szövetség” — ez a jelző illik a legjobban arra az elvtelen, a munkásokkal és a demokrácia érdekeit semmibe vevő szövetségre is, melyre a Francia Szocialista Párt áruló jobboldali vezetői léptek a francia reakcióval.

Az elképzelésben és felháborítón reakciós új francia választási rendszer értelmében a szavazás első menetében csak azokat a képviselőjelöltöket nyilvánítták megválasztottnak, akik a szavazatok számának több mint felét elérték. Ilyen módon az első menetben a 465 képviselő közül mindössze 41-et választottak meg. A választások második fordulóján viszont már egyszerű szavazati többséggel is megválasztottnak nyilvánítták egy képviselőt és emellett lehetőséget adtak a pártoknak arra, hogy egymás jelöltjei javára visszavonják saját képviselőjük jelölését. Ezáltal a legtöbb választási körzetben — a szocialisták és a jobboldali pártok elvtelen alkudozásának eredményeként — egyetlen jelölt maradt a kommunista jelölttel szemben.

Külpolitikai figyelő

„Szörny-szövetség”

Igy állhatott elő az a még a reakciós választások történelmében is újszerű példátlanul álló helyzet, hogy a Francia Kommunista Párt, — melyre a választóknak közel 20 százaléka szavazott — mindössze 10 képviselővel rendelkezik az új parlamentben. Soustelle szélsőjobboldali fasista pártja, az UNR viszont, melyre néhány százalékkal kevesebb választó adta szavazatát, mint a Francia Kommunista Párt, — 187 mandátumot kapott.

Az új francia parlament összetétele, — melyben a szélsőjobboldali pártok több mint 300 mandátummal rendelkeznek — a francia választópolgárok akaratának nyílt semmibevevését jelenti.

Ezt különben még a jobboldali francia lapok is kénytelenek elismerni. A La Croix című francia jobboldali lap például a következőket írta: „Szemrehányást tettem az előző nemzetgyűlésnek, hogy nem tűrközi az ország igazi akaratát, de hát mit mondhatunk az új nemzetgyűlésről, amelyben a baloldalt, — bár megkapta a szavazatok felét — a megválasztott képviselők alig egy-ötödét képviseli?”

A La Croix azt már elfelejti megjegyezni, hogy az aránytalanság még szembevetve a kommunista párt

zett tizenet a berlini és nyugat-németországi helyzetről, valamint a béke megőrzésének feladatairól G. Grunberg, az NSZEP KB titkára ezután kifejtette a Népi Kamara alakuló ülésére vonatkozó javaslatokat. A jelenlévők egyhangúlag elhatározták, hogy Otto Grothe-wohl-t ajánlják a Német DK Minisztertanácsa elnökének tisztségére.

esetében, mely Franciaország leg-hatalmasabb pártja léte a mandátumoknak még 2 és fél százaléka

sem kapta meg. A Francia Szocialista Párt jobboldali vezetőinek és a francia reakciónak „szörny-szövetsége” tehát meghozta győzelmét. Ezek a győzelmek azonban meglehetősen keserűek a szocialista párt részére, mely a remélt 120, vagy 150 mandátum helyett mindössze 40-et kapott. De nem bízta elől a reakció számára, hogy a választások második fordulóján a kommunista párt 426.000 szavazattal többet kapott, mint az első fordulón. Ez a széles francia dolgozó tömegek öntudatának és tisztánlátásának gyors emelkedéséről tanusodik.

Késztelenen tehát, hogy megkezdődött a szocialisták és a gauleisták nagyhangú, hazug demagógiája által félrevezetett francia tömegek kijózanodása. Az sem kétséges, hogy ez a kijózanodás egyre fokozottabbá és erősebbé válik majd. Mindez biztosíték arra, hogy a Párizsi Kommuné népeinek elég ereje lesz ahhoz, hogy gátat vessen Franciaország fasizálódásának útjába. A francia munkásoztlány, a Francia Kommunista Párt vezetésével tovább folytatja a küzdelmet a feltört neofasizmus ellen és nem kétséges, hogy a végső szó a demokrácia és a haladás érő lesz.

Szabó Mária

Gazdasági egyezmény a Guineai Köztársaság és Csehszlovákia között

PRAGA (Agerpres). A CETEKA

hírlügynökség jelenti: Az elmúlt héten hazaérkezett Prágába az a csehszlovák kereskedelmi küldöttség, amely látogatást tett Ghanában a Guineai Köztársaságban. A küldöttség Ghanán kívül tárgyalásokat folytatott és közvet-

len gazdasági kapcsolatokat teremtet a Guineai Köztársasággal. Ennek eredményeképpen jegyzőkönyvet írtak alá a két ország közötti gazdasági, valamint tudományos-műszaki együttműködésről.

A jegyzőkönyv többmillió dollár értékű áru cseréit irányoz elő a lefekteti a tudományos-műszaki együttműködés elveit. A jegyzőkönyv értelmében guineai munkásokat foglalkoztatni Csehszlovákiában.

A Guineai Köztársaság kormányának hivatalos közleménye megállapítja, hogy az aláírt jegyzőkönyv tanubizonysága a nagy együttműködési lehetőségekre egy iparilag fejlett és egy gyengén fejlett ország között, amely utóbbit nemrég vívta ki függetlenségét.

A közlemény hangsúlyozza továbbá, hogy a guineai-csehszlovák együttműködés előmozdítja majd a guineai nép függetlenségének megszilárdulását.

Nagyfontosságú NATO-objektumok épülnek a török partvidéken

ISZTAMBUL. (Agerpres.)

A Hurriyet című lap izmiri tudósítója a NATO vezetéséhez közel álló körökre hivatkozva jelenti, hogy a NATO parancsnokság nagyszabású katonai objektumok építését kezdte meg a Földközi-tenger és az Egei-tenger török partvidékén.

Rádióműsor

Csütörtök, december 4.

BUKAREST I. 6: Hírek. 6.15: Mezőgazdasági tanácsadó. 6.25: Könyvnyüzene. 7.10: Dalok. 7.30: A fővárosi néptanács művészegyesületének műsora. 8.30: Hanglemez műsor. 9: Operarészletek. 9.30: Meseműsor. 10.30: Könyvnyüzene. 11.03: Kamarazene. 11.45: Dalok. 12: Könyvnyüzene. 12.35: Roman népdalok. 13.05: A fővárosi hangverseny termből. 14: Esztrád hangverseny.

MOZIMŰSOR

DOZSA GYÖRGY mozi: Csendes Don. III. rész. N. BALCESCU mozi: Botagöz. HERBÁK JANOS mozi: Már késő. I. E. CARAGIALE mozi: Farkasok. IFJUSÁGI mozi: Mescbéli tündér. SOLIDARITATEA mozi (Gáj): Don Quijote. MAKSYM GORKIJ mozi (Mikela): A hős balladája. PROGRESUL mozi (Uj-arad): A Hong-kong-i kérmő.

14.40: Román kórusművek. 15.10: Dallal és táncsal az országban. 16: Operarészletek. 16.40: Könyvnyüzene. 17.15: Koreai népzene. 17.35: Elvira Loebe zongorázik. 18.30: Hanglemez műsor. 19.30: Munkadalok. 19.45: A román rádió énekarának hangversenye. 22.30: Román népdalok és táncok. 23: Éji hangverseny. 23.52: Hírek.

BUKAREST II. 14: Hírek. 14.07: Román népzene. 15: Kamarazene. 15.40: Larissa Avdeeva énekel. 16.15: Lili Creanga énekel. 16.30: Itt Moszkva beszél. 17: Erkel Ferenc operából. 17.25: Orvosi tanácsadó. 17.30: Román rapszódia. 18.05: Forradalmi dalok. 19.30: Baráti országok népdalaiból. 19.52: Jóéjszakai gyerekek. 20: Esti híradó. 20.30: Román könyvnyüzene. 21.15: Dalok a házról. 21.30: Marin Chiser furulyázik. 22: Kamarazene est. 23.15: Orosz kórusok. 23.40: Román népzene.